

aramotiti. Mi tam beremo: „Mi ne potrebujemo nemških fabrik, za nas kmete bi bilo brez njih bolje.“ — Mi tu samo vprašamo: Kakšna pa je bila Polzela pred več leti? Marsikateri se še dobro spominja, kako je plemenita g. Pongraz plačeval 25 do 30 krajcarjev za težavno celodansko delo in zadovoljni smo morali biti. Poglejmo pa sedaj! Kakor hitro se je tovarna ustanovila, takoj smo vsi imeli boljši zasluzek in marsikateri delavec si je za to, kar je v tovarni zasluzil, kupil že majhno domačijo. Posebno pa trgovci in krčmarji so si za denar, ki so jim ga večinoma nanosili tovarniški delavci, sezidali lepe in velike hiše. Pa tudi rokodelci si na tisti način zgradili hiše in rokodelska poslopja in potlej se se od tovarne obrnili, ali poglejmo njihovo zadnjo pot — vse grakom živigat in žabam gost!

Slavni dež. odbor pa bi vprašali in prosili, naj si tisti sij enkrat ogleda „delovanje naše občine. Mi plačujemo 195% davka, ali slabših cest in mostov gotovo ni v nobeni občini na Štajerskem. Črez može je že celo nevarno hoditi! Naša 4 razredna šola še dozdaj ni plačana in občina je nam naložila že drugo. Mi nismo nikakor zoper šolo in bi nas samo veselilo, da bi se takaj naši otroci naučili prav lepih in koristnih reči, posebno ker tovarna zmiraj večja postaja in delavec, ki je le količaj zmožen nemškega jezika, tam veliko več zasluzi. Tudi naši trgovci, krčmarji in obrtniki bi ne bili postali tako premožni, ako bi samo slovenski znali. Tudi našim kmetom nemški jezik pride prav, ko se hmelj prodaja. Zato tudi zahtevamo, da se naši otroci v šoli tudi nemško naučijo, da si pozneje boljše in lažje kruh zasluzijo. Marsikateri pošilja svoje otroke od tukaj v mesto, da se več naučijo. Ali mi, ki otroke potrebujejo tudi doma za delo in v mestu ne moremo za nje plačevati, moramo svojo deco pošiljati le v takajšno slovensko šolo in nobenemu otroku ne bo priložnost dana, da bi se doma le nekoliko naučil nemški, in to bi bila velika škoda. Učitelji bi tudi ne mogli vsakega prvega hoditi po svoj lepi zasluzek, ako bi se ne bili nemško naučili. Zakaj pa ste zdaj, učitelji, nemškemu podaktu tako nasproti? Mi to vemo! Vi kratko malo želite, da bi mi neumni ostali!

Op. ur. Naprednjaki, združite se ter zahtevajte v svojih šolah odločno poduk v nemškem jeziku in poslužite se našega nasveta v tej številki, v katerem je razvidno, kako morate postopati, ako hočete doseči nemški poduk.

En izmed mnogih.

Od Sv. Antona v Slov. gor. Vsem naprednim obč. predstojnikom v premislek. V vašem cenj. listu Štajercu ste pred kratkim povdarjali, da si nekateri prvaško-klerikalni časniki na podel način prizadevali, nekatere napredne župane zaničevati zavojjo njih pisave in nemškega uradovanja. To se je zgodilo tudi v št. 38. Domovine v dopisu „Sv. Anton v Slov. gor.“. Priznamo, da slovenskemu kmetu na deželi ni dana priložnost, da se veliko nauči, da izvrši višje šole, da se popolnoma v pravilno nemščine nauči, ali temu ni krv kmet, temveč — pomanjkljivi nemški poduk. Ali kaj se je naučil, to mu je v čast, ako se te zmožnosti v nemščini poslužuje, čeravno ga za to zaničuje podla prvaško-klerikalna banda. Mlečobnemu, zagrizenemu potepuhu od Sv. Antona v Slov. gor., ki je v omenjeni številki Domovine tako nesramno in surovu napadel zaslужnega moža, bodi tu povedano, da se je ta zagrizeni fantič le s pomočjo nemščine in nemških šol povdignil do boljšega kruna. Naj torej le Boga zahvali in naj ne krati in ne zavida, če tudi drugi nemški znajo in govorijo. Naj se tudi v zanaprej izogiblje takim neosnovanih in nesramnih napadov, drugače se lahko zgodi, da kaj toprega skupi za svojo vročkernost. Mi tu omenjam, da poznamo dosti klerikalnih obč. predstojnikov, ki so zagrzeni Slovenci in črtijo vse, kar je nemške narodnosti. Ti modrinjanji so se podučevali na trdno narodni podlagi in poglejte jih le od blizu, kaki duševni revček so tisti! Če kaj slovenski napišejo, ne veš, ali je to slovenski ali japonski, tako slabo je to se stavljeno. In ta podle duše hočejo nas zaničevati zavojjo slabe nemške pisave, med tem ko sami v slovenskem uradovanju še slabše pišejo? Mi pozivamo vse napredne župane: Uradujte le tudi v

nemškem jeziku, bodite ponosni, da znate nekaj več kakor navadni tepec, kažite vselej, da ste si pridobili nekaj zmožnosti tudi v drugem jeziku. Preskrbite si izvrstno knjigo „Gemeinde-secretär“, ki jo dobite v vsaki knjigotrgovini v Ptaju, Celju in Mariboru, tam najdete vse, česar vam je treba v nemškem uradovanju in bodite prepričani, da svet zahteva dandanes naprednost, ki vam bo vselej le v ponos in čast. Mi starini izkušeni napredni župani pa ne dovolimo, da nas podučuje kak neizkušeni, mlečezobni, klerikalni fantič o naših dolžnostih, njih napade po klerikalno-prvaških cunjah pa bomo vselej z vso brezobzirnostjo odbili. Ljudstvo, oklepni se naprednjaštva, iznebi se nedostojnega klerikalnega jarma. Klerikalci te, ljubi kmet, obrtnik in delavec, hočejo imeti za bitega, ne umnega, neizšolanega, brez omike, da te po tem na povodcu imajo ter delajo s teboj, kakor se jim poljubi.

Dopisi iz Koroške.

Iz Radiž v celovški okolici. Dragi Štajerc, sprejmi enkrat tudi od našega hriba par vrstic, saj imaš pri nas bralcev dovolj, ki radi zvedo kaj novega. Blizu poldrugo leto je, odkar so tukaj neki gospodje ustanovili toli „potreben“ katoliški-izobraževalno društvo. Pred ustanovitvijo so romali od hiše do hiše, da dobijo več udov na limanice. Nekateri so pripovedovali o lepih kujigah, drugini zopet o petju, stariem „babikam“ pa o neki bratovščini itd. S tem so jih res nekaj nalovili. Ali večina tukajšnjih pametnih in naprednih kmetov je takoj spreviedela, da iz te moke ne bo tečnega in okusnega kruha ter se jim možato pokazali „fige“. Eden, ki je namestnik ustanovitelja tega društva, se pa nam kar smili. Ima pač veliko opravkov. Vsako nedeljo mora biti na mestu, da porazdeli med ljudstvo po sv. meši pobožni in „častivredni“. Mir, ki je kupljen večjelj za tiste belice, ki jih nanosijo stare „babike“ v društveno blagajno. Omenjeni možičelj ima tudi veliko postranskih skrbi, a zakaj bi ne, saj bo menda tudi kmet postal in nam preskrbel na Radižah mlekmarni, kakov se čuje, že po veliki noči. No, radovedni smo že, če se bo mleko vozilo ali nosilo. Pot odtod je dobro uro navzdol in kamenit, do Celovca pa imamo tri ure hoda. In potem, kje se tu le mleko dobi, saj ga pri več kmetih še za kavo ni! Tudi muzika beli temu gospodči glavo, kajti on je pevovodja. „Tamburice“ je baje že precej izšolal, ali tisti mu nočejo več brnkat. No, s pevci mu gre boljše, ti ga ubogajo. Pri nekem pogrebu jih je celo postavil na tukajšnjem pokopališču pred tukajšnjo cerkvenco pevce, da so jim zapeli na ušesa „žalostinko“, kakovše še nikdo dozdaj ni slišal. To vam je bila res „žalostna žalostinka“! Pa brez zamere!

Iz celovške okolice. Še dokaj mirno je tu bilo pri nas, dokler k nam ni prišel iz Ljubljane žalostno zasloveli dr. Brejc. Mi kmetje na Koroškem znamo skoro vsi nemški in smo na to ponosni, ali ta nepridiprav nas mirne Korošce le šunta in šunta proti uradom, češ, naj nagajamo uradnikom s tem, da zahtevamo od njih slovensko uradovanje. Ta človek ima veliko nemirov na vesti! Mi ga tu ne potrebujemo, mi ga nočemo poznati, mi smo zadovoljni s svojimi sodedi Nemci in Brejček naj se vrne tja, odkod je prišel, v prihodnje ga nažemo kakor cucka, če se še drzne k nam priti na šuntat.

Najnovejše politične vesti.

Zvišanje plače kat. duhovščini. V budžetnem pododseku se je že dovolila kongrau t. j. zvišanje plače kat. duhovščini, kijo seveda morajo plačati itak že preobloženi davkoplačevalci. Poslanec dr. Steinwender je poročal, naj se v dodokle župnikov in dekanov vračunijo tudi dohodki iz farovških kmetij, gozdov, vinogradov, ali ta predlog je bil odklonjen. Za napredne stranke v drž. zbornici pa bo pri splošni razpravi veljalo: Nikako zvišanje plače kat. duhovnikom, ako se nasprotno ne dovoli zakonska reforma.

Državni zbor. Ministerski predsednik baron Gautsch je zadnjega marca nenadoma poslal poslance domov in sklical za en tened kranjski

deželni zbor, ki se ima baviti s splošno volilno preosnovou za kranjski dež. zbor. Do 27. aprila bodo državni poslanci obhajali velikonočne počitnice, včlic temu vlečjo tudi zdaj 20 K na dan.

Rusija. Na Ruskem so žalostne razmere. Ta velikanska država, ki je že v Evropi večja kakor vse zahodne evropske države skup, hira vsled nezadovoljnih prevratnih življov, puntajo se tam celo vojaki. Omike v Rusiji skoro nobene nai, kaj je, to je le luščina brez jedra. In kako tam carski kozaci nastopajo proti ljudstvu! Otroke, dekleta in dečke neusmiljeno more, na tisoč jih zaprejo, v ječah mučijo in končno ustreljijo. In vse to se godi v tisti državi, kjer je mirovni car neomejen vladar! V nevarnem trenutku je car sicer ponudil ljudstvu ustavo, ali obenem je zatrdiril, ko so se nekoliko pomirili duhovi, da nova ustava ne sme krajšati njegevega samoublastva, avtokratije. Volitve v dumo (sedajni ruski drž. zbor) so se izvršile v redu. Durnovo, minister notrajinj zadev, je trinogi, ki hoče le s krijo in silo vladati. To mora prenehati in car mora z djanji pokazati, da ima istinito voljo mirno in pravično vladati. Najhujša rak-rana Rusije pa so samoublastni in podkupljivi višji russki uradniki. Ta žalostni pojav se more le takrat izboljšati, ako si russka vlad izogni uradnike, ki so zvesti ter se zavedajo svojih dolžnosti. Rus je po svoji naravi slab uradnik, nasproten prostovoljni disciplini. Dokler so v odličnih in najvišjih uradih bili možje nemškega rodu, predvsem Balti, je bila v zahodnih krajih Rusije uprava kolikor toliko nepokvarjena in znosna. Ali zdaj so jih potisnili v kot in podkupnost se je pokazala v vseh uradih russke uprave. Ljudstvo se zavoljo tega punta in zadnja žalostna leta, žalibog, niso za to veliko in nesrečno državo še zadnja krvava leta.

Spodnještajerske stvari.

Koliko je mar slovenski hujskajoči višji duhovščini, ako „Štajerc“ miroljubne duhovnike hvali? Črez leto se pripeti dostikrat iz ene ali druge fare, da imamo priložnost z veseljem poročati o nekaterih res miroljubnih duhovnikih. To si ljudstvo samo šteje v čast ter se veseli, da se še, hvala Bogu, v današnjem žalostnem času najdejo duhovniki, ki se drže svojega sv. poklica. Pa čujte! Neverjetne izkušnje nas uče, da ravno takrat mirna duhovščina, ki živi s svojimi farani v miru in slogi, nima miru od svoje višje duhovščine. Večkrat se mora tak siromak zaradi svojega mirnega obnašanja v svoji tari ostro zagovarjati, ker se mu potem očita, da drži z Nemci ali z napredno stranko. Iz tega je razvidno, da na Spodnjem Štajerskem hujskajoča duhovščina, ki dela nemiri in preprič med ljudstvom, v Mariboru več velja kot kak miren, pošten duhovnik. Bralci, to so resne besede, ki izvirajo od dobro podučene in zanesljive strani. Ker so klerikalni listi dozdaj brez moči delovali proti Štajercu in vse: pričnice, misijoni, spovednice, grožnja s peklom in z zadnjo uro je ostalo na naše vrle naprednjake brez uspeha, so se zdaj lotili drugega, morda še bolj nesramnega sredstva, da šuntajo žene proti možu, otroke proti očetu in s tem kalijo mir v familijah in netijo preprič. Cela klerikalna društva hujskajo zoper svoje sosedje in občinske korporacije in vse to na povelje višje duhovščine! To je žalostno, nizkotno in podlo, to ni častno in možato, zlasti za duhovski stan ne! Kam plove? Zakaj peša vera?

Državna volitev. Za ranjim drž. poslancem Žičkarjem je ravnokar razpisana nova volitev, ki se bo vršila dne 29. maja, ožja morebitna volitev pa bo 1. junija t. l. Voljni okraji so: Celje, Vransko, Gornji grad, Laško, Šoštanj, Konjice, Slovenski gradec, Ptuj, Ormož, Šoštanj, Rogatec, Šmarje pri Jelšah, Brežice, Kozje, Sevnica, Ljutomer, Zg. Radgon. V občinah se voli doma, središča volitve je Celje. Mi vam bomo naše misli naznani v prihodnji številki. Naprednjaki, pripravljalje se že zdaj za to, da vas klerikalno-prvaška stranka ne oslepari. Natančneje v prihodnji številki.

Pijana ženska. V Mariboru so pripeljali na policijo neko neznano žensko, ki se je veliko nalezla alkohola. Tam je kmalu vsled pjanosti umrla.